

Tajemství skokaních měchýřků

Je slunečný den na konci dubna a v tůňce u lesa to vře. „Brekekeke!“ „Brekekeke!“ Přicházíme blíž a už stojíme na břehu. Před námi leží aréna plná bojovníků. Samečci zelených skokanů se perou o území a o samičky.

Brekekeke!
Tady je to moje,
jasný!



Pohodička, klídek,
nic se neděje...



Skokani se snažili jeden druhého zahnat a zadupat pod hladinu. Řvali na sebe mocným kvákáním. K čemu jim ale jsou ty bubliny po stranách hlavy?



Vypadá to, že jiné žáby to mají podobně.
Ropucha zelená.

Že by zesilovaly vydávaný kvakot?
Zkusíme to.
Měchýřky jako žáby nemáme,
ale máme konve.
A vida, funguje to.
Sice to není kvákání,
ale spíš bučení a řvaní,
ale dutý prostor konví zesiluje
vydávaný zvuk. Máme to!

Uááá, būúúú!



Hááá!